

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA JEVGENIJA TANČEVA
[EVGENI TANCHEV] SECINĀJUMI,
sniegti 2019. gada 11. jūlijā¹

Lieta C-447/18

UB

pret

Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

(*Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Vienlīdzīga attieksme sociālā nodrošinājuma jomā – Diskriminācija pilsonības dēļ – Darba ņēmēja nemigrēšana – Darba ņēmēja dzīvesvietas dalībvalsts maiņa valsts sadalīšanās rezultātā – Dalībvalsts tiesību akti, kuri tiesības uz papildu pabalstu par medaļu iegūšanu Olimpiskajās spēlēs un citos starptautiskos čempionātos pakļauj pilsonības nosacījumam – Čehijas Republikas pilsonis, kura dzīvesvieta ir Slovākijā

1. Pamatlieta sniedz Tiesai iespēju attīstīt tās judikatūru attiecībā uz apstākļiem, kādos kādas dalībvalsts pilsoņiem paredzētie papildu pabalsti ir jāmaksā arī visiem ES pilsoņiem, kuru dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī. Pabalsts, par kuru šeit ir strīds (turpmāk tekstā – “papildu pabalsts”) tiek piešķirts par medaļu iegūšanu olimpiskajās spēlēs un citos Eiropas un starptautiskos sporta pasākumos.
2. Šis strīds ir neparasts, jo tas attiecas nevis uz tiesībām uz brīvu pārvietošanos, bet uz faktu, ka Čehoslovākijas Sociālistiskā Republika kļuva par divām atsevišķām valstīm pirms Čehijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā. Tā rezultātā Čehijas Republikas pilsoni, kura dzīvesvieta ir Slovākijā un kurš Slovākijas sociālajām iestādēm lūdz izmaksāt papildu pabalstu, nevar uzskatīt par *migrējošu* darba ņēmēju, ņemot vērā, ka viņš vairāk nekā 50 gadus ir dzīvojis tagadējās suverēnās Slovākijas valsts robežās.
3. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā tiesa) jautā, vai šāda persona tomēr var atsaukties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu² un uz tiesībām uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem un sociālajiem atvieglojumiem saskaņā ar Hartas 34. pantu, lai nodrošinātu šādu pabalstu?
4. Esmu radis noliedzošu atbildi uz šo jautājumu to iemeslu dēļ, kuri tiks izklāstīti tālāk IV daļā.

¹ Oriģinālvaloda – angļu.

² OV 2004, L 166, 1. lpp., kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 988/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu, OV 2009, L 284, 43. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp..

I. Tiesiskais regulējums

A. Savienības tiesības

5. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. panta nosaukums ir “Sociālais nodrošinājums un sociālā palīdzība”. Tā pirmajos divos punktos ir noteikts:

“1. Savienība atzīst un ievēro tiesības uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem un sociāliem pakalpojumiem, kuri saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi nodrošina aizsardzību tādos gadījumos kā maternitāte, slimība, nelaimes gadījums darba vietā, atrašanās apgādībā vai vecums, kā arī darba zaudējums.

2. Ikvienai personai, kura likumīgi dzīvo un pārvietojas Eiropas Savienības teritorijā, ir tiesības uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem un uz sociālajiem atvieglojumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kā arī valstu tiesību aktiem un praksi.”

6. Regulas Nr. 883/2004 preambulas 4. un 5. apsvērumā ir noteikts:

“(4) Jāievēro valstu sociālās nodrošināšanas tiesību aktu īpatnības un jāizstrādā vienīgi koordinācijas sistēma.

(5) Ar šādu koordināciju Kopienā ir jānodrošina, lai dažādajos valstu tiesību aktos būtu vienlīdzīga attieksme pret attiecīgajām personām.”

7. Regulas Nr. 883/2004 1. panta w) punktā ir paredzēts:

“w) jēdziens “pensijas” ietver ne tikai pensijas, bet arī vienreizējus pabalstus, ar kuriem var aizstāt pensijas, un maksājum[us] iemaksu atlīdzināšanas veidā un, ievērojot III sadaļas noteikumus, pārvērtēšanas pieaugumus vai papildu pabalstus”.

8. Regulas Nr. 883/2004 3. panta “Jomas, uz kurām attiecas šī regula” 1., 3. un 5. punktā ir noteikts:

“1. Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

- a) slimības pabalsti;
- b) maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti;
- c) invaliditātes pabalsti;
- d) vecuma pabalsti;
- e) apgādnieka zaudējuma pabalsti;
- f) pabalsti sakarā ar nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām;
- g) apbedīšanas pabalsti;
- h) bezdarbnieka pabalsti;
- i) pirmspensijas pabalsti;
- j) ģimenes pabalsti.

[..]

3. Šī regula attiecas arī uz īpašiem naudas pabalstiem, kas nav balstīti uz iemaksām un uz kuriem attiecas 70. pants.

[..]

5. Šo regulu nepiemēro:

- a) sociālai un medicīniskai palīdzībai; vai
- b) pabalstiem, attiecībā uz kuriem dalībvalsts uzņemas atbildību par zaudējumu atlīdzināšanu personām un nodrošina kompensāciju, piemēram, kara un militāru darbību vai to seku upuriem; noziegumu, politisku slepkavību vai terora aktu upuriem; tādu kaitējumu upuriem, ko radījuši dalībvalsts aģenti, veicot savus pienākumus; vai upuriem, kas cietuši zaudējumus politisku vai reliģisku iemeslu dēļ vai izcelsmes dēļ.”

9. Regulas Nr. 883/2004 4. panta nosaukums ir “Vienlīdzīga attieksme”. Tajā ir noteikts:

“Ja šajā regulā nav noteikts citādi, personām, uz ko attiecas šī regula, pienākas tādi paši pabalsti un ir tādi paši pienākumi kā tie, ko kādas dalībvalsts tiesību [akti paredz] tās piederīgajiem.”

10. 5. panta nosaukums ir “Vienlīdzīga attieksme pret pabalstiem, ienākumiem, faktiem vai notikumiem”. Tajā ir paredzēts:

“Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, ņemot vērā izklāstītos īpašos īstenošanas noteikumus, piemēro šādus noteikumus:

- a) ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem sociālā nodrošinājuma pabalstu un citu ienākumu saņemšanai ir zināmas tiesiskās sekas, minēto tiesību aktu attiecīgie noteikumi attiecas arī uz tādu līdzvērtīgu pabalstu saņemšanu, kas iegūti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai uz ienākumiem, kas gūti citā dalībvalstī;
- b) ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tiesiskas sekas saistās ar noteiktu faktu vai notikumu gadījumiem, minētā dalībvalsts ņem vērā līdzīgus faktus vai notikumus, kas notikuši jebkurā no dalībvalstīm, tā, it kā tie būtu notikuši tās teritorijā.”

11. Regulas Nr. 883/2004 70. panta nosaukums ir “Vispārīgi noteikumi”. Tas ir izteikts šādā redakcijā:

“1. Šo pantu piemēro īpašiem no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem, ko nodrošina saskaņā ar tiesību aktiem, kuriem aptvertā personu loka, mērķu un/vai tiesību nosacījumu dēļ ir gan 3. panta 1. punktā minēto sociālā nodrošinājuma tiesību aktu, gan sociālās palīdzības īpašības.

2. Šajā nodaļā “īpaši no iemaksām neatkarīgi naudas pabalsti” ir tie, kas:

- a) ir paredzēti, lai nodrošinātu vai nu:
 - i) papildu nodrošinājumu, aizvietošanu nodrošinājumu vai palīgnodrošinājumu pret riskiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punktā minētās sociālā nodrošinājuma jomas, un kas garantē attiecīgajām personām ienākumus iztikas minimumam, ņemot vērā ekonomikas un sociālo stāvokli attiecīgajā dalībvalstī;

vai

ii) tikai tādu īpašu aizsardzību invalīdiem, kura cieši saistīta ar minētās personas sociālo vidi attiecīgajā dalībvalstī,

un

b) ja finansējums tiek gūts tikai no to obligāto nodokļu uzlikšanas, kuri paredzēti, lai segtu vispārējus publiskā sektora izdevumus un ja pabalstu nodrošināšanas un aprēķina nosacījumi nav atkarīgi no jebkādas iemaksas attiecībā uz saņēmēju. Tomēr pabalstus, ko nodrošina kā piemaksu no iemaksām atkarīgam pabalstam, viena šā iemesla dēļ neuzskata par pabalstiem, kas ir atkarīgi no iemaksām,

un

c) ir minēti X pielikumā.

3. Šās regulas 7. pantu un citas šās sadaļas nodaļas nepiemēro pabalstiem, kas minēti šā panta 2. punktā.

4. Pabalstus, kas minēti 2. punktā, sniedz tikai dalībvalstīs, kur dzīvo attiecīgās personas, saskaņā ar to tiesību aktiem. Šādus pabalstus sniedz dzīvesvietas iestāde par saviem līdzekļiem.”

B. Slovērijas tiesības

12. *Zákon č. 112/2015 Z.z. o príspevku športovému reprezentantovi a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov* (Likums Nr. 112/2015 par papildu pabalstu valsts izlašu sportistiem, redakcijā, kas piemērojama pamatlietā; turpmāk tekstā – “Likums Nr. 112/2015”) 1. pantā ir noteikts:

“Šis likums reglamentē papildu pabalsta valsts izlašu sportistiem (turpmāk tekstā – “papildu pabalsts”) piešķiršanu valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta statusā, kura mērķis ir finansiāli nodrošināt sportistu, kurš kā Čehoslovākijas Republikas, Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas, Čehoslovākijas Federatīvās Republikas, Čehu un Slovāku Federatīvās Republikas vai Slovērijas Republikas sporta pārstāvis ir saņēmis medaļu Olimpiskajās spēlēs, Paralimpiskajās spēlēs, Nedzirdīgo olimpiskajās spēlēs, pasaules čempionātos vai Eiropas čempionātos.”

13. Likuma Nr. 112/2015 iepriekš minētajā redakcijā 2. panta 1. punktā ir noteikts:

“Uz papildu pabalstu tiesības ir fiziskai personai, kura

a) kā Čehoslovākijas Republikas, Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas, Čehoslovākijas Federatīvās Republikas, Čehu un Slovāku Federatīvās Republikas vai Slovērijas Republikas sporta pārstāvis ir saņēmusi

1. zelta medaļu (pirmā vieta), sudraba medaļu (otrā vieta) vai bronzas medaļu (trešā vieta) Olimpiskajās spēlēs, Paralimpiskajās spēlēs vai Nedzirdīgo olimpiskajās spēlēs;

2. zelta medaļu (pirmā vieta), sudraba medaļu (otrā vieta) vai bronzas medaļu (trešā vieta) pasaules čempionātos vai zelta medaļu (pirmā vieta) Eiropas čempionātos kādā sporta veidā, ko Starptautiskā Olimpiskā komiteja ir iekļāvusi Olimpiskajās spēlēs, ko Starptautiskā Paralimpiskā komiteja ir iekļāvusi Paralimpiskajās spēlēs vai ko Starptautiskā Nedzirdīgo sporta komiteja ir iekļāvusi Nedzirdīgo olimpiskajās spēlēs, kas notikušas uzreiz pirms pasaules čempionātiem vai Eiropas čempionātiem vai kas notikušas gadā, kurā ir notikuši pasaules čempionāti vai Eiropas čempionāti,

- b) ir Slovākijas Republikas valstspiederīgā,
- c) pastāvīgi dzīvo Slovākijas Republikas teritorijā vai ir persona, kurai piemēro speciālo tiesību normu;
- d) nesaņem analoģu ārzemju pabalstu;
- e) ir sasniegusi pensionēšanās vecumu un
- f) ir atsaukusies uz savām tiesībām uz pensiju pabalstu saskaņā ar speciālajām tiesību normām, ir tiesības saņemt papildu pabalstu.”

14. Saskaņā ar Likuma Nr. 112/2015 tajā pašā redakcijā 3. pantu:

“Pabalsta summa ir starpība

- a) starp summu 750 EUR apmērā un kopējo summu, ko veido pensiju pabalsti, kas piešķirti atbilstoši speciālajām tiesību normām un kas izmaksāti ārvalstīs gadījumā, kad fiziskā persona ir saņēmusi
 - 1. zelta medaļu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 1. punkta izpratnē;
 - 2. zelta medaļu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 2. punkta izpratnē pasaules čempionātos; vai
- b) starp summu 600 EUR apmērā un kopējo summu, ko veido pensiju pabalsti saskaņā ar speciālajām tiesību normām, un līdzvērtīgiem ārvalstīs izmaksātiem pensiju pabalstiem gadījumā, kad fiziskā persona ir saņēmusi:
 - 1. sudraba medaļu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 1. punkta izpratnē,
 - 2. sudraba medaļu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 2. punkta izpratnē pasaules čempionātos, vai
- c) starp summu 500 EUR apmērā un kopējo summu, ko veido pensiju pabalsti saskaņā ar speciālajām tiesību normām un analoģiem ārzemju pensiju pabalstiem gadījumā, kad fiziskā persona ir saņēmusi
 - 1. bronzas medaļu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 1. punkta izpratnē;
 - 2. bronzas medaļu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 2. punkta izpratnē pasaules čempionātos vai
 - 3. zelta medaļu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 2. punkta izpratnē Eiropas čempionātos.”

II. Fakti un prejudiciālais jautājums

15. No iegūto medaļu reģistra, ko uztur *Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Izglītības, zinātnes, pētniecības un sporta ministrija), izriet, ka UB (turpmāk tekstā – “prasītājs”), Čehijas Republikas pilsonis, 1971. gadā saņēma gan zelta medaļu Eiropas čempionātā hokejā, gan sudraba medaļu Pasaules čempionātā hokejā. 2015. gada 17. decembrī viņš Slovākijas sociālās apdrošināšanas iestādēm lūdza piešķirt tiesības uz papildu pabalstu, par kuru ir strīds.

16. Tās atteica piešķirt šo pabalstu, pamatojoties uz Likuma Nr. 112/2015 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo viņš ir Čehijas Republikas pilsonis. *Krajský súd v Košiciach* (Apgabaltiesa Košicē, Slovākija) notikušajā tiesvedībā prasītājs, atsaucoties uz Savienības tiesībām, norādīja, ka Slovākijas tiesību akti ir diskriminējoši viņa pilsonības dēļ. Viņš arī norādīja, ka netika ņemts vērā fakts, ka viņš 52 gadus ir dzīvojis Slovākijas Republikā.

17. Pamatojoties uz dokumentiem par likumdošanas procesu, *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā tiesa, turpmāk tekstā – “iesniedzējtiesa”) norādīja, ka Slovākijas Republikas valdība 2015. gada 22. aprīļa sanāksmē bija apspriedusi likumprojektu par papildu pabalstu valsts izlašu sportistiem, izdarot secinājumu, ka, piemēram, 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā nepieciešams paredzēt šādu formulējumu: “b) ir Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis, valsts, kura ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzēja valsts, pilsonis, vai Šveices pilsonis”. Tika uzskatīts, ka likumprojektā ir nepieciešams atsaukties uz Savienības tiesībām attiecībā uz sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu.

18. Pēc dažu *Národná rada Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Valsts padome) (turpmāk tekstā – “likumdevējs”) deputātu priekšlikuma likumprojekts par papildu pabalstu valsts izlašu sportistiem tika grozīts tādējādi, ka 2. pantā vārdi “kādas Eiropas Savienības dalībvalsts” tika aizstāti ar vārdiem “Slovākijas Republikas”.

19. Kā iepriekš minētā piedāvātā grozījuma pamatojums tika norādīts, ka šis papildu pabalsts ir valsts sociālā nodrošinājuma pabalsts, kas nav pensiju pabalsts un kura mērķis ir veicināt to augstākā līmeņa sportistu finansiālo drošību, kuri kā Slovākijas pilsoņi ir pārstāvējuši Slovākijas Republiku vai tās juridiskās priekšteces, un, tā kā likumprojektā nebija iecerēts finansiāli nodrošināt valsts izlašu sportistus – citu valstu pilsoņus, tika ierosināts noteikt Slovākijas Republikas pilsonību kā vienu no nosacījumiem, lai rastos tiesības uz papildu pabalstu.

20. Likumprojektu par papildu pabalstu valsts izlašu sportistiem visbeidzot pieņēma likumdevējs kopā ar likumprojekta saderības ar Eiropas Savienības tiesībām klauzulu (turpmāk tekstā – “saderības klauzula”), saskaņā ar kuru saderības pakāpe tiek uzskatīta par “pilnīgu”, jo likumprojektam nepiemēro ne Eiropas Savienības primārās tiesības, ne sekundārās tiesības un pat ne terciārās tiesības.

21. Formulējot lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, pamatojoties uz Hartu, iesniedzējtiesa prejudiciālajā nolēmumā norādīja, ka tā apzinās, ka Tiesa pārbaudīs Hartas tvēruma ievērošanu tās 51. panta 1. punkta kontekstā, saskaņā ar kuru Hartas normas attiecas uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesību aktus³.

22. Tāpēc iesniedzējtiesa uzsver, ka tā nelūdz Hartas 34. pantā noteikto tiesību uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem un uz sociālo palīdzību interpretāciju pašu par sevi, bet gan pievērš uzmanību iepriekš minētajam valsts tiesā izskatāmā strīda, kurā ir jāspriež par valsts pārvaldes struktūras rīcības tiesiskumu, pamatojumam.

23. Iesniedzējtiesas ieskatā, papildu pabalstam valsts izlašu sportistiem ir ne tikai valsts sociālā pabalsta raksturs, kā tas norādīts dokumentos likumdošanas procesa gaitā. No atsevišķām iepriekš citētām Likuma Nr. 112/2015 normām izriet, ka papildu pabalstu maksā paralēli un regulāri, kopā ar pensiju pabalstu, lai pensiju pabalsta apmērs būtu 750 EUR (saskaņā ar a) apakšpunktu), 600 EUR (saskaņā ar b) apakšpunktu) vai 500 EUR (saskaņā ar c) apakšpunktu).

³ Spriedums, 2013. gada 26. februāris, *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, un rikožums, 2013. gada 28. novembris, *Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio*, C-258/13, EU:C:2013:810.

24. Nav šaubu arī par to, ka prasītāja kā kolektīva sporta veida valsts izlases dalībnieka situācija atšķiras no viņa komandas biedru situācijas tikai tādēļ, ka atšķirībā no šiem komandas biedriem viņš nav Slovērijas pilsonis, lai gan arī viņš ar savām pūlēm un spējām ir devis ieguldījumu valsts izlašu sasniegtajā kolektīvajā rezultātā.

25. Pirms iesniedzējtiesa nolēma uzdot prejudiciālu jautājumu, tā sāki izanalizēja Eiropas Savienības Tiesas spriedumus līdzīgās lietās, proti, 2011. gada 22. jūnija spriedumu *Landtová*⁴ un 2015. gada 16. septembra spriedumu Komisija/Slovākijas Republika⁵ attiecībā uz Ziemassvētku piemaksām un spriedumu C-433/13 Komisija/Slovākijas Republika⁶, tomēr secināja, ka minētajos spriedumos paustie Tiesas juridiskie vērtējumi nav piemērojami aplūkojamajā gadījumā.

26. Tādēļ iesniedzējtiesa apturēja tiesvedību un uzdeva [Tiesai] šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkojamie [Regulas Nr. 883/2004] par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 1. panta w) punktu, 4. pantu un 5. pantu, ņemot tos vērā kopsakarā ar tiesībām uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem un uz sociālajiem atvieglojumiem, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. panta 1. un 2. punktā, var interpretēt tādējādi, ka tie liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru Slovērijas sociālā nodrošinājuma iestāde ņem vērā pieteikuma iesniedzēja pilsonību kā pamatnosacījumu, lai nolemtu, vai valsts sporta jomu pārstāvošām personām ir tiesības uz pabalstu, ko izmaksā papildus vecuma pensijai, kaut gan valsts tiesību normā ir vienlīdz iekļauta cita juridiskā prasība, proti, ka attiecīgajai personai ir bijis jābūt juridisko priekšteču, ieskaitot Čehoslovākijas Sociālistisko Republiku, valsts izlašu sastāvā?”

27. Rakstveida apsvērumus Tiesai iesniedza Čehijas Republika, Slovērijas Republika un Eiropas Komisija. Tās visas trīs piedalījās tiesas sēdē, kas notika 2019. gada 7. maijā.

III. Rakstveida apsvērumu kopsavilkums

28. Čehijas Republika uzskata, ka aplūkojamais papildu pabalsts nešaubīgi ietilpst Regulas Nr. 883/2004 materiālajā piemērošanas jomā. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru maksājums kļūst par sociālā nodrošinājuma maksājumu tikai tad, ja tas tiek veikts bez individuāla un diskrecionāra labuma guvēja personisko vajadzību vērtējumu, bet, balstoties uz likumiski definētu situāciju, ar nosacījumu, ka tas ir saistīts ar kādu no Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā uzskaitītajiem riskiem⁷.

29. Pirmkārt, papildu pabalsts atbilstoši Slovērijas tiesību aktiem ir tiesība. Tādēļ tas nav izvēles pabalsts, bet gan obligāts maksājums. Otrkārt, to automātiski maksā tiem, kuri atbilst objektīviem kritērijiem, kā, piemēram, Slovērijas vai tās priekšteces valsts pārstāvēšana noteiktos starptautiskos sporta pasākumos. Līdz ar to nav nekādas nozīmes individuālam un diskrecionāram vērtējumam, kompetentā iestāde neņem vērā pretendenta vajadzības. Treškārt, papildu pabalsts ir vecuma pensijas papildinājums, ņemot vērā, ka to izmaksā regulāri un vienlaikus ar vecuma pensiju. Ņemot vērā

4 C-399/09, EU:C:2011:415.

5 C-361/13, EU:C:2015:601.

6 Spriedums, 2015. gada 16. septembris, C-433/13, EU:C:2015:602.

7 Šajā ziņā Čehijas Republika balstās uz spriedumiem, 1992. gada 16. jūlijs, *Hughes*, C-78/91, EU:C:1992:331, 15. punkts, un 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-433/13, EU:C:2015:602, 71. punkts. Noteicošie ir maksājuma mērķis un apstākļi, nevis dalībvalsts veiktais izvērtējums. Skat. spriedumus, 1992. gada 16. jūlijs, *Hughes*, C-78/91, EU:C:1992:331, 14. punkts; 1996. gada 10. oktobris, *Zachow*, C-245/94 un C-312/94, EU:C:1996:379, 17. punkts, un 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-433/13, EU:C:2015:602, 70. punkts.

minēto, tas Regulas Nr. 883/2004 1. panta w) punkta izpratnē ir pensija, kas attiecas arī uz pensiju piemaksām⁸. Saskaņā ar Tiesas judikatūru papildu pabalsts ir vienādi pielīdzināms vecuma pabalstam Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē⁹. Tas, ka izmaksājamais pabalsts nav atkarīgs no izmaksātās algas vai apdrošināšanas periodiem, šādu vērtējumu neietekmē¹⁰.

30. Tādēļ ar Regulas Nr. 883/2004 4. pantu ir aizliegta papildu pabalsta izmaksāšanas pakļaušana pilsonības nosacījumam. Noteicošais elements papildu pabalsta piešķiršanai ir tas, vai attiecīgā persona ir pārstāvējusi valsti vai tās priekšteces un sasniegusi prasīto rezultātu, nevis tas, vai persona ir attiecīgās dalībvalsts pilsonis.

31. Slovākijas Republika iebilst pret šādu Savienības tiesību interpretāciju. Tā norāda, ka sākotnēji bija paredzēts, ka Čehijas Republika un Slovākijas Republika šī papildu pabalsta jautājumā īsteno koordinētu pieeju, abām valstīm maksājot tajās dzīvojošajām personām, kuras ir pārstāvējušas Čehoslovākijas Republiku norādītajos starptautiskajos sporta pasākumos, neatkarīgi no tā, vai šīs personas ir čehu vai slovāku tautības, un paredzot, ka rezultātā netiek maksāts dubultā. Šī iemesla dēļ Slovākijas Republika sākotnēji neierobežoja papildu pabalsta izmaksu tikai attiecībā uz Slovākijas pilsoņiem. Tā šādi rīkojās tikai pēc tam, kad Čehijas Republika nepieņēma likumu, kurš papildu pabalsta izmaksu attiecinātu arī uz Slovākijas pilsoņiem, kuru dzīvesvieta ir Čehijas Republikā. Tādējādi, ja Slovākijai uzliktu pienākumu grozīt likumu, tā nodrošinātu papildu pabalstu Slovākijas pilsoņiem, kuru dzīvesvieta ir gan Čehijas Republikā, gan Slovākijā, kā arī Čehijas Republikas pilsoņiem, kuru dzīvesvieta ir Slovākijā.

32. Slovākijas Republika norāda, ka aplūkojamais papildu pabalsts nav sociālā nodrošinājuma maksājums Regulas Nr. 883/2004 izpratnē, kā arī tas neatbilst šīs pašas regulas 3. panta 3. punktā un 70. pantā paredzētajiem īpašajiem no iemaksām neatkarīgajiem pabalstiem.

33. Ievērojot minēto, šo papildu pabalstu raksturo maksājumu veidojošie elementi, īpaši tā mērķis un piešķiršanas nosacījumi. Tas neatbilst nevienam no Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā uzskaitītajiem riskiem¹¹. Atbilstoši Tiesas judikatūrai tas nav pensijas pabalsts¹². Papildu pabalstu izmaksā neatkarīgi no pensijas pabalstiem. To izmaksā pat, ja bijušais sportists vai sportiste pensiju nesaņem. To neizmaksā, ja pensijas pabalsti pārsniedz zināmu sliekšni¹³. Nedz arī papildu pabalstu izmaksā no tiem pašiem līdzekļiem kā vecuma pensiju. Valsts to izmaksā tieši. Papildu pabalsta mērķis nav arī labuma guvēja vajadzību apmierināšana¹⁴. Drīzāk tā mērķis tostarp ir atalgot augsta līmeņa atlētus par viņu sasniegumiem un iedrošināt jaunos atlētus. Izmaksātās summas apmēru arī nenosaka veikto iemaksu summa vai apdrošināšanas periods¹⁵.

34. Attiecībā uz Regulas Nr. 883/2004 3. panta 3. punktā un 70. pantā paredzētajiem īpašajiem no iemaksām neatkarīgajiem pabalstiem Slovākijas Republika norāda, ka papildu pabalsts neatbilst nevienam no 3. panta 1. punktā uzskaitītajiem riskiem. Tā mērķis nav arī nodrošināt ienākumus iztikas minimumam. Tas turklāt neatbilst pabalstam personām ar invaliditāti saskaņā ar 70. panta 2. punktā a) apakšpunktu, tas nav arī papildu pabalsts, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 X pielikumā, kā noteikts 70. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

8 Šajā ziņā Čehijas Republika balstās uz spriedumu, 2005. gada 20. janvāris, *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 27. punkts.

9 Čehijas Republika balstās uz spriedumu, 2018. gada 30. maijs, *Czerwinski*, C-517/16, EU:C:2018:350, 45. punkts.

10 Šeit Čehijas Republika balstās uz spriedumu, 2005. gada 20. janvāris, *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 29. punkts.

11 Slovākijas Republika atsauca uz spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, A (palīdzība personai ar invaliditāti), C-679/16, EU:C:2018:601, 32. un 33. punkts.

12 Slovākijas Republika atsauca uz spriedumu, 2015. gada 16. decembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-361/13, EU:C:2015:601, 56. punkts.

13 Slovākijas Republika balstās uz spriedumu, 2005. gada 20. janvāris, *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 27. punkts, un 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-361/13, EU:C:2015:601, 56. punkts.

14 Slovākijas Republika atsauca uz spriedumiem, 1983. gada 5. jūlijs, *Valentini*, 171/82, EU:C:1983:189, 14. punkts, un 2015. gada 16. decembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-361/13, EU:C:2015:601, 55. punkts.

15 Spriedums, 1983. gada 5. jūlijs, *Valentini*, 171/82, EU:C:1983:189, 14. punkts.

35. Hartas 34. pants negroza Slovākijas Republikas pozīciju. Aplūkojamais papildu pabalsts neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā¹⁶.

36. Komisija vērs uzmanību, ka aplūkojamais papildu pabalsts būtībā attiecas vienīgi uz personām, kuras sasniegušas pensijas vecumu un pieteikušās vecuma pensijai. Fakts, ka tas ir papildu maksājums, neizslēdz to, ka tas ir uzskatāms par vecuma pensiju saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004¹⁷. Tajā pašā laikā Komisija nav pārliecināta, ka tas ietilpst Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas jomā. Šis pabalsts ir piemaksa, ar kuru atalgo izcilus sasniegumus, pārstāvot valsti, un kuru izmaksā šauram personu lokam. Tādējādi Komisija secina, ka aplūkojamais papildu pabalsts neietilpst Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas jomā, bet ka nepieciešams izvērtēt, vai tas ietilpst Regulas (ES) Nr. 492/2011¹⁸ un LESD normu piemērošanas jomā.

37. Komisija tomēr secina, ka nav nepieciešams izlemēt, vai papildu pabalsts ir sociāla priekšrocība saskaņā ar Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu¹⁹, jo uz šo prejudiciālo jautājumu ir iespējams atbildēt, pamatojoties uz LESD paredzētajām primārajām tiesībām.

38. Šādā kontekstā Komisija atsaucas uz LESD 18. pantu un Tiesas spriedumu lietā *Tas-Hagen* un *Tas*²⁰, kurš, tās ieskatā, ļauj UB lūgt noteikt viņam darba ņēmēja statusu saskaņā ar LESD 45. pantu.

IV. Vērtējums

39. Uz papildu pabalstu neattiecas ne Regula Nr. 883/2004, ne Regula Nr. 492/2011, ne arī Savienības primārās tiesības brīvas pārvietošanās jomā, uz kurām atsaucas Komisija²¹. Šādā gadījumā Hartas 34. pants nav jāpiemēro, jo pamatlietā radušos situāciju Savienības tiesības “neregulē”²².

40. Attiecībā uz Regulu Nr. 883/2004 saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru “atšķirība starp pabalstiem, uz kuriem neattiecas Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas joma, un pabalstiem, uz kuriem tā attiecas, galvenokārt pamatojas uz katra pabalsta būtiskajām iezīmēm, it īpaši uz tā mērķiem un piešķiršanas nosacījumiem, nevis uz to, ka pabalsts valsts tiesību aktā ir vai nav kvalificēts kā sociālā nodrošinājuma pabalsts”²³. Turklāt, lai būtu piemērojama Regula Nr. 883/2004, valsts tiesību aktiem ir jāattiecas uz riskiem, kas ir skaidri uzskaitīti minētās regulas 3. panta 1. punktā²⁴.

41. Aplūkojamais papildu pabalsts šajā lietā nesedz nevienu no riskiem, kas tieši uzskaitīti Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā (norādīti iepriekš 8. punktā). No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka pabalstu var uzskatīt par “sociālā nodrošinājuma pabalstu”, ja tas saņēmējiem tiek piešķirts bez individuāla un diskrecionāra personisko vajadzību izvērtējuma likumā noteiktā gadījumā un ja tas attiecas uz riskiem, kas ir skaidri uzskaitīti Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā²⁵. Papildu pabalsts drīzāk ir atalgojums par sniegumu starptautiskos sporta pasākumos un valsts pārstāvību. Fakts, ka praksē to izmaksā personām, kuras sasniegušas pensijas vecumu, nav pietiekams, lai to pieskaitītu

16 Slovākijas Republika atsaucas uz spriedumu, 2004. gada 16. septembris, *Baldinger*, C-386/02, EU:C:2004:535.

17 Komisija atsaucas un spriedumiem, 2005. gada 20. janvāris, *Noteboom*, C-101/04, EU:C:2005:51, 25.–29. punkts; 2015. gada 16. decembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-361/13, EU:C:2015:601, 55. punkts, un 2018. gada 30. maijs, *Czerwinski*, C-517/16, EU:C:2018:350, 33. un 34. punkts un tajos minēto judikatūru.

18 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.).

19 Komisija atsaucas uz spriedumiem, 1979. gada 31. maijs, *Even* un *ONPTS*, 207/78, EU:C:1979:144; 1988. gada 27. septembris, *Matteucci*, 235/87, EU:C:1988:460, 16. punkts, un 2004. gada 16. septembris, *Baldinger*, C-386/02, EU:C:2004:535, 17.–19. punkts.

20 Spriedums, 2016. gada 26. oktobris, C-192/05, EU:C:2006:676, 16. un 30. punkts un rezolutīvā daļa.

21 Tādēļ pamatlietā radusies situācija pašos pamatos atšķiras no tās, kuru Tiesa izvērtēja 2011. gada 22. jūnija spriedumā *Landtová*, C-399/09, EU:C:2011:415.

22 Skat. tostarp, piemēram, spriedumu, 2019. gada 8. maijs, *PI*, C-230/18, EU:C:2019:383, 63. punkts.

23 Spriedumi, 2018. gada 30. maijs, *Czerwinski*, C-517/16, EU:C:2018:350, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 25. jūlijs, *A* (palīdzība personai ar invaliditāti), C-679/16, EU:C:2018:601, 31. punkts.

24 Spriedums, 2018. gada 30. maijs, *Czerwinski*, C-517/16, EU:C:2018:350, 34. punkts un tajā minētā judikatūra.

25 Spriedums, 2019. gada 14. marts, *Dreyer*, C-372/18, EU:C:2019:206, 32. punkts un tajā minētā judikatūra.

vecuma pabalstiem atbilstoši 3. panta 1. punktam. Kā tiesas sēdē paskaidroja Slovēkijas pārstāvis, papildu pabalsts attiecas vienīgi uz tādas vecuma pensijas saņēmējiem, kuri saņem dalībvalsts tiesību aktos noteikto maksimālo pabalstu, līdz ar to šādām personām izmaksātā summa ir jāsamazina. Tiesībām uz papildu pabalstu nav likumā noteiktas saistības ar pensijas saņemšanu.

42. Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, lai noteiktu, vai papildu pabalstu var klasificēt kā “vecuma pabalstu” Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē un līdz ar to kā sociālā nodrošinājuma pabalstu, ir jāizvērtē šo pabalstu veidojošie elementi, it īpaši tā mērķis un piešķiršanas nosacījumi²⁶.

43. Aplūkojamo papildu pabalstu piešķir personām, kuras guvušas izcilus sasniegumus starptautiskos sporta pasākumos. Tā ir paredzēta kā atalgojums par šādiem sasniegumiem, kā arī jaunāku atlētu iedrošinājumam. Tādēļ es secinātu, ka šis papildu pabalsts vairāk līdzinās Ziemassvētku piemaksai atbilstoši Tiesas spriedumam lietā Komisija/Slovākija²⁷, par kuru nospriests, ka tā neatbilst vecuma pensijai Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, nevis atvaļinājuma naudai, kuru izmaksā tikai personām, kam ir tiesības uz pensiju vai apgādnieka zaudējuma pensiju, un kuru finansē no tiem pašiem līdzekļiem kā pašu pensiju, kā konstatēts Tiesas spriedumā *Noteboom*²⁸, un par kuru nospriests, ka attiecīgā norma uz to attiecas²⁹. Šajā gadījumā papildu pabalstu neizmaksā no tā paša fonda, no kura izmaksā pensijas, bet gan to tiešā veidā finansē valsts, un, kā paskaidrots iepriekš, tai nav citas saistības ar pensiju sistēmu kā vien tā, ka bijušajiem atlētiem ir paredzēts izmaksas samazinājums līdz Slovēkijas tiesību aktos paredzētajai maksimālajai vecuma pensijai.

44. Lai gan atzīstu, ka maksājums spriedumā Komisija/Slovākija tika izmaksāts plašai saņēmēju grupai un pamatlietā aplūkojamais pabalsts – šaurai grupai, nelielais saņēmēju skaits, kas pats par sevi saistāms ar sniegumu elitāros sporta pasākumos, vienīgi izceļ atšķirību starp šo pabalstu un piemaksām, kuras ir piesaistītas vecuma pensijai.

45. Attiecībā uz Regulas Nr. 883/2004 3. panta 3. punktā un 70. pantā paredzētajiem īpašajiem no iemaksām neatkarīgajiem pabalstiem es piekritīšu Slovēkijas Republikas iepriekš 34. punktā izvirzītajiem argumentiem; šai nolūkā nav iespējams aplūkojamo pabalstu iekļaut 70. pantā. Vērsīšu uzmanību, ka ar 3. panta 5. punkta a) apakšpunktu sociālā palīdzība ir skaidri izslēgta no Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas nomas³⁰ un ka Regulas Nr. 883/2004 70. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā ir atsauce uz tām pašām sociālā nodrošinājuma jomām, kuras paredzētas 3. panta 1. punktā, un šie pabalsti ir paredzēti, lai nodrošinātu “papildu nodrošinājumu, aizvietošanas nodrošinājumu vai palīgnodrošinājumu” pret riskiem, kas minēti 3. panta 1. punktā³¹. Kā paskaidrots iepriekš 41. punktā, esmu izdarījis secinājumu, ka aplūkojamais papildu pabalsts neietilpst nevienā no kategorijām, kas uzskaitītas šajā normā, un ka tas drīzāk ir specifisks atalgojums par izcilu sniegumu sportā. Šāds papildu pabalsts nav paredzēts Regulas Nr. 883/2004 X pielikumā, un tā mērķis nav nodrošināt iztikas minimumu.

26 Spriedums, 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-361/13, EU:C:2015:601, 54. punkts.

27 Spriedums, 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slovākijas Republika, C-361/13, EU:C:2015:601.

28 Spriedums, 2005. gada 20. janvāris, C-101/04, EU:C:2005:51, 27. punkts.

29 Saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/98 (1998. gada 29. jūnijs) (OV 1998, L 209, 1. lpp.), 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Šī tiesību norma tika atcelta ar Regulas Nr. 883/2004 90. pantu.

30 Skat. tostarp spriedumu, 1985. gada 27. marts, *Hoecx*, 249/83, EU:C:1985:139, 11., 12. un 14. punkts.

31 Skat. 2004. gada 29. aprīļa spriedumu *Skalka*, C-160/02, EU:C:2004:269, kurā konkrētais maksājums tika uzskatīts par “īpašu no iemaksām neatkarīgu pabalstu”, jo ar to tika palielināta pensija.

46. Šis papildu pabalsts nav arī “sociāla priekšrocība” saskaņā ar Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu, kuras būtiskajās pazīmēs neietilpst pabalsti, kas saistīti ar nopelniem valsts labā. Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu nevar piemērot attiecībā uz shēmu, kādā tiek pausta valsts atzinība³². Turklāt papildu pabalsta neizmaksāšana Čehijas Republikas pilsonim ar dzīvesvietu Slovākijā ir pretrunā darbaspēka brīvas kustības veicināšanai³³ tikai saistībā arniecīgu ES darba ņēmēju skaitu, proti, Čehijas Republikas pilsoņiem, kuri ir pārstāvējuši bijušo Čehoslovākijas Republiku un kuri vēlas pārcelties no Čehijas Republikas uz Slovākijas Republiku.

47. Citiem vārdiem, papildu pabalsta izmaksāšana vienīgi Slovākijas pilsoņiem neizraisa vispārēju un plašu atturēšanu visā ES no došanās strādāt uz Slovākiju³⁴, kas izriet no Slovākijas iestāžu atteikuma izmaksāt papildu pabalstu šiem pilsoņiem, lai gan, kā paskaidrots Slovākijas valdības rakstveida apsvērumos un ar tās pārstāvja palīdzību tiesas sēdē, pirms pamatlietā aplūkojamā likuma pieņemšanas starp abām dalībvalstīm notika sarunas un bija paredzēta saskaņota atbilde, atbilstoši kurai abas valstis papildu pabalstu izmaksātu pašas saviem pilsoņiem neatkarīgi no to dzīvesvietas.

48. Visbeidzot Komisijas paļaušanās uz Tiesas spriedumu lietā *Tas-Hagen* sniedz nepareizu priekšstatu. Tajā Nīderlandes valdības atteikums maksāt saviem pilsoņiem pabalstu, kuru Nīderlandes valdība piešķirusi pilsoņu kara upuriem sakarā ar viņu dzīvesvietu Spānijā, tika atzīts par diskriminācijas aizlieguma pilsonības dēļ pārkāpumu saskaņā ar EKL 18. pantu, nevis tikai par tīri iekšēju situāciju tieši tāpēc, ka iesaistītās personas, dodoties uz Spāniju, kura nebija viņu pilsonības dalībvalsts, bija izmantojušas savas tiesības uz brīvu pārvietošanos³⁵. Tiesa secināja, ka “tas, ka K. Tasa-Hāgena un R. A. Tass ir izmantojuši savas Kopienas tiesību sistēmā atzītās tiesības, ir iespaidojis viņu tiesības saņemt pabalstu atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam; tādējādi nevar uzskatīt, ka šāda situācija ir tikai iekšējs jautājums, kam nav nekādas saiknes ar Kopienas tiesībām”³⁶.

49. Tomēr nav strīda par to, ka prasītājs nekad nav izmantojis savas “tiesības uz brīvu pārvietošanos” atbilstoši LESD 45. pantam. Tādēļ, lai gan Tiesas spriedums lietā *Tas-Hagen* būtu piemērots strīdā starp Čehijas Republikas pilsoni un Čehijas Republikas sociālā nodrošinājuma iestādēm gadījumā, ja tās atteiktos izmaksāt pabalstu tā dēļ, ka Čehijas Republikas pilsonis izmanto savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, apmetoties uz dzīvi kādā citā dalībvalstī, nevis Čehijas Republikā, tajā skaitā Slovākijas Republikā, pamatlietā šādu faktu nav. Pamatlietas uzbūves centrā ir Čehijas Republikas pilsonis, kurš nekad nav izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos attiecībā pret savu dzīvesvietas dalībvalsti, proti, Slovākiju, un kurā kopš šīs dalībvalsts pievienošanās Eiropas Savienībai vienmēr ir bijusi viņa dzīvesvieta.

50. Šis strīds ir ārpus Savienības tiesību materiālā tvēruma, tādēļ Hartas 34. pants nav piemērojams.

V. Secinājumi

51. Līdz ar to es piedāvāju Tiesai uz *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovākijas Republikas Augstākā tiesa) uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkojamie Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 1. panta w) punktu, 4. pantu un 5. pantu, ņemot tos vērā kopsakarā ar tiesībām uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem un uz

32 Spriedums, 1979. gada 31. maijs, *Even un ONPTS*, 207/78, EU:C:1979:144, 23. un 24. punkts. Skat. arī spriedumu, 2004. gada 16. septembris, *Baldinger*, C-386/02, EU:C:2004:535, 17. un 19. punkts.

33 Spriedums, 1985. gada 27. marts, *Hoeckx*, 249/83, EU:C:1985:139, 20. punkts.

34 Salīdzinājumā ar situāciju, kuru Tiesa izvērtēja 1993. gada 10. marta spriedumā Komisija/Luksemburga, C-111/91, EU:C:1993:92, par noteiktajiem periodiem attiecībā uz dzīvesvietu Luksemburgā pirms bērna piedzimšanas izmaksājamo bērna kopšanas pabalstu. Tas ietekmēja visas sievietes ar ES pilsonību.

35 Spriedums, 2006. gada 26. oktobris, *Tas-Hagen un Tas*, C-192/05, EU:C:2006:676, 25. punkts.

36 Turpat, 28. punkts.

sociālajiem atvieglojumiem, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. panta 1. un 2. punktā, nevar interpretēt tādējādi, ka tie liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru Slovākijas sociālā nodrošinājuma iestāde ņem vērā pieteikuma iesniedzēja pilsonību kā pamatnosacījumu, lai nolemtu, vai valsts sporta jomu pārstāvošām personām ir tiesības uz pabalstu, ko izmaksā papildus vecuma pensijai, kaut gan valsts tiesību normā ir vienlīdz iekļauta cita juridiskā prasība, proti, ka attiecīgajai personai ir bijis jābūt juridisko priekšteču, ieskaitot Čehoslovākijas Sociālistisko Republiku, valsts izlašu sastāvā.